

HÍRNÖK

A csallóközsütörtökiek lapja

V. évfolyam 1. szám

2009. április

Csukás István

Tavaszi vers

*Az ablakhoz nyomul az orgona,
az ablaküvegen át rám nevet,
amit nem tudok megunni soha,
a kékszemű tavaszi üzenet.*

*Gyerek leszek egy percre újra én,
örökzöld időmből kipislogok,
a létezés halhatatlan ívén
a teremtésig visszacsusszanok.*

*Boldog részecske, együtt lüktetek,
s kinyílok mohón, mint tavaszi ág,
ledobjuk, unt kabátot, a telet,
s szívemmel ver a születő világ.*

*Mert jó élni, e gyermeki hittel
így fordulok én is a fény felé,
s tudom, hogy majd a többi szelíddel
lelkem földi jutalmát meglelé!*

Választottunk

Országsszerte választási szuperérvnek nevezik az ideai esztendőt, hiszen a köztársasági elnökön kívül ebben az évben szavazunk azokra a képviselőkre is, akik aztán az Európai Parlamentben és a kerületi önkormányzatokban, illetve azok élén, elnökként képviselnek majd bennünket.

Ahogy az ország, úgy falunk választásra jogosult polgárai is március 21-én járultak először az urnához az idén, hogy a hét köztársasági elnökjelölt közül kiválasszák azt a kettőt, akik aztán az április 4-ére meghirdetett második fordulóban még egyszer megmérettethetik magukat. A helyi

önkormányzatot és a választási bizottság tagjait örömmel töltötte el, hogy a legutóbbi államfőválasztáshoz viszonyítva községünk polgárai sokkal nagyobb mértékben éltek politikai alapjogukkal, vagyis az urnához járultak, hogy szavazataikkal hozzájáruljanak az ország politikai életének formálásához. Hiszen míg 2004-ben a választások első fordulójában falunk 1312 választásra jogosult polgára közül mindössze 322 lakosunk járult az urnához, vagyis a választóknak csupán a 24,54 százaléka élt jogával, március 21-én az 1397 szavazati joggal rendelkező lakosunkból 617-en adták le voksukat, vagyis a jogosultak 44,18 százaléka voksolt, ami több az országos átlagnál. Csallóközsütörtökben

az államfőválasztás első fordulóját Iveta Radičová nyerte, akire 551 érvényes szavazatot adtak le polgáraink (89,59 százalék), a második helyen Ivan Gašparovič végzett 46 szavazattal (7,47 százalék). Szavazatot kapott még Zuzana Martináková (8), František Mikloško (6), Dagmar Bollová és Milan Melník (2-2), Milan Sidorra nem szavazott senki. A többi szavazat (2) érvénytelen volt. Az országos eredmények alapján a második fordulóba Ivan Gašparovič (a szavazatok 46,70 százalékát szerezte meg) és Iveta Radičová (38,05 százalékos támogatottsággal) jutott.

A helyi önkormányzat és a választási bizottság bízik abban, hogy **április 4-én tovább nő azon polgáraink száma, akik élnek választói jogukkal.**

A közösség szolgálatában

A harmadik választási ciklusát tölti a helyi önkormányzat képviselőjeként

Tomanovič Rita, mandátumát mindhárom alkalommal független jelöltként szerezte meg. A független képviselők általában helyhez vagy korhoz kötöttek kapják meg a szavazók bizalmát, ő azonban az „egészen” gondolkodik: a faluban – mindegy, melyik „végén”, utcájában lakik –, és lakosságában – mert a fiatalok és az idősebbek gondjai egyként érintik. Ennyit mond bevezetőként találkozásunk alkalmával, de minket más is érdekelt. Megkérdeztük hát:

– **Miként lesz egy kétgyermekes fiatal édesanyából helyi képviselő, mi ösztönzi arra, hogy a család és egyéni gondjai mellé még vállalja vegye a falusi közösség szerteágazó igényeinek képviseletét is?**

– Az impulzus az akkori polgármestertől, Kállay Dezső bácsitól indult, ő szólított meg, nem vállalnék-e ilyen feladatot. Úgy tudom, fiatalítani akart, minél több új embert bekapcsolni az önkormányzat munkájába. Elgondolkodtam rajta, megkonzultáltam is, szerencsére családon belül tehettem, hiszen sógorom akkor képviselő volt, sőt, a falu alpolgármestere, így meglehetősen pontos képet kaptam a feladatokról. Mindez, persze, még kevés lett voltam, de én olyan alkat vagyok, aki szereti a közösséget, szívesen vállal részt a közösségi életből. Már a csütörtöki magyar iskolában is csapatvezető voltam, ha kellett szavaltam, ha kellett szerveztem és ez megmaradt bennem. Amikor megszólítottak, a lányaim már iskolába jártak, én meg a szülői szövetségben, az iskolatanácsban is dolgoztam. Ráadásul a férjem sem ellenezte a jelöltségemet, azt mondta, az én döntésem, így végül igent mondtam.

– **Nyilván nem bánta meg, ha további két választáson is megmérettette magát. Ilyen értelemben kérdelem hát, milyenek voltak a kezdetek, milyen tapasztalatokat szerzett?**

– A képviselőtestület munkája teljesen új volt számomra, korábban semmilyen

hasonló munkát nem végeztem, ennek megfelelően talán úgy tudnám jellemezni az első éveket, hogy a figyelés, a tanulás és tapasztalatszerzés ideje volt ez. Akkoriban a legtöbbit az iskola és az önkormányzat közti jó kapcsolat építésével foglalkoztam, az iskolatanács elnöke lettem. Évek távlatából persze azt is látom, hogy az akkori munka, az önkormányzatiság feltételei a múlt század kilencvenes éveinek legvégén teljesen más volt, mint most. Elvben ugyan az önkormányzat vezette a falut, de alapvetően az államigazgatás különböző szintjei határozták meg feladatainkat és ehhez kaptuk az állami költségvetésből a szükséges támogatásokat, azt kellett beosztani úgy, hogy mindenre maradjon. Akkor változott jelentősen a helyzet, amikor megkezdődött az országban a közigazgatási reform, aminek a következtében részben alanyi jogon, részben átruházott állami feladatként új hatásköröket kaptak a polgármesterek és a helyi önkormányzatok, majd amikor megtörtént a fiskális decentralizáció, vagyis különböző mutatók alapján egy határozott pénzüsszeghez jutott a falu és azt szabadon, a település igényei alapján lehetett felhasználni. Akkor jelentősen megnőtt mindannyiunk felelőssége. Igazából ezek a változások már a második ciklusban teljesedtek ki, akkor már Kolláth Nellike volt a polgármester, s bizony, nagyon oda kellett figyelni a közigazgatási kérdésekre, sokat dolgoztunk a terveken, a pénzügyi ellenőrzés terén

is segíteni kellett, szerencsére, ez nekem nem okozott gondot, hiszen a végzettségem is, a napi munkám is jó alapot adott ahhoz, hogy a közigazgatási kérdésekben hasznosítsam magam a köz érdekében.

– **Tudják-e, érzik-e a polgárok az önkormányzatok jog- és hatáskörének jelentős változását, készek-e az új típusú együttműködésre a falu vezetésével?**

– Én úgy tapasztalom, hogy értik, érzik, legfeljebb nem mindig tudatosítják a változások súlyát. A közös munka határozottan nagyobb odafigyelést igényel mindenki részéről. Nekünk, képviselőknek az egészet kell látnunk elsősorban, és arra koncentrálni, hogy a fejlődési irányokat felismerjük és a lehetőségeket – beleértve a hazai és az európai uniós pályázatokat is – okosan és hatékonyan tudjuk kihasználni, persze, figyelembe véve a lakosság igényeit. Polgártársainknak pedig aktívabbnak kell lenniük, hogy még a tervezés szakaszában kapcsolódjanak bele a közös munkába, ne utólag panaszkodjanak. Meg hát azt kell megérteniük, hogy nagyon nehéz olyan döntést hozni, amely minden egyes embernek, családnak egyként jó. Annak azonban örülök, hogy falunk lakossága a lehető legjobb értelemben lokálpatrióta és egy nagyon jó közösség, amely egyszerre nyitott és vendégszerető, ugyanakkor ragaszkodik saját hagyományaihoz. Ezért támogatja az önkormányzatot és a polgármestert abban a céljában és szándékában is, hogy meg kell őriznünk falunk arculatát, amihez hozzátartozik az is, hogy megőrizzük tereinket, parkjainkat, széles útjainkat és nem építünk be minden szabad teret, mert azzal saját életterületünk szűkítenénk. A falunak természetesen módon kell gyarapodnia, bővülnie, azáltal, hogy a fiatalok családot alapítanak és gyermekeket vállalnak, itt-hon maradnak és mindannyian, közösen fejlesztjük szülőfalunkat.

Üdvösségünk ára ...

George Thomas lelkész az egyik amerikai kis városkában szorgalmasan vezette gyölekezetét. Egy alkalommal – húsvétvasárnapján – úgy lépett a templomba, hogy kezében egy régi, rozsdás kalitkát tartott. Mielőtt felment volna a szószékre, ahonnan a szokások szerint az Igét hirdette, a szószék tövéénél letette a kezében lévő „érdeksséget”, csak azután ment fel az emelvényre. Az emberi szemek megteltek a kíváncsisággal, vajon mit mond és milyen magyarázatot ad az eseménnyel kapcsolatban. A lelkész ajka megnyílt és elmondta történetét:

Tegnap a városban sétáltam. Egy kislíval találkoztam, akinek a kezében a kalitka volt, benne pedig három madarat láttam. Egyszerű három koszos madár volt benne. Megkérdeztem tehát a fiútól: „Mit teszel ezekkel a madarakkal?”. Hazaviszem őket és játszom majd velük – felelte a gyermek, és hozzátette, utána kiszagatom tollaikat, hogy összeverekedjenek, aztán meg majd a macskáim lakmároznak egy jót ... A lelkész – elmondása szerint – egypercre elnémult, utána pedig azt kérdezte: „Mennyit kérsz értük?”. Uram, minek önnek ez a három

szabadon engedte a madarakat.

Ezért láthatták a reggeli istentiszteletre összegyűlt hívek már csak az üres, rozsdás kalitkát ...

És ezért hallgathatták tovább a lelkészt, aki az esettel kapcsolatban egy történetet mondott híveinek: Egyszer Jézus a Sátánnal beszélgetett. A rossz szándékkal teli Sátán elkezdett dicsekedni: ismét sok embert fogtam, kerítettem hatalmamba. Már az enyéim! Nagy aratás volt – dicsekedett a Sátán, s magyarázta: egy régi trükkel sikerült őket kelepcébe csalogatnom. Megtanítom őket, hogyan kell házasodniuk

– mondta –, aztán meg hogyan kell válniuk. Megtanítom őket, hogyan utálhatják egymást még jobban, és istenkáromlásra tanítom őket, meg sok-sok gonzságra – fogadkoztam. Megtanítom őket, hogyan kell fegyvereket gyártani, és hogyan kell egymást gyilkolni. Már előre örü-

lök, milyen nagyot szórakozok majd – fejezte be mondandóját a Sátán.

És utána mit teszel? – kérdezte Jézus. Megölöm őket! – válaszolta büszkén a Kísértő.

Mennyit kérsz értük? – érdeklődött Jézus. Talán ilyen embereket pártolsz? – kérdezett vissza csodálkozva a Sátán. Semmi jót nem találsz bennük. Meglásd, leköpnék majd, utálni fognak, elátkoznak téged és a végén megölnék. Csak nem ezt akard? – így a Sátán.

Mit kívánsz cserébe? – kérdezte újra Jézus.

A Kísértő vigyorogva Jézusra tekintett és ezt mondta: az összes könnyedet és véredet!

Jézus ezt felelte: a tiéid! Megfizetett és elment...

A lelkész lejött a szószékről, felemelte a kalitkát és elment ...

Ez húsvét üzenete: nagy ára volt üdvösségünknek. Mindezt Jézus Krisztus vállalta – értünk és a világ üdvösségéért. Az ember megmentéséért. A mi üdvösségünkért. Érted, érted ...

Megfontolandó gondolat...

az ember megváltása – nagyon nagy értékű – Isten fizetett értünk, hogy kiragadjon a Gonosz kezéből,

az ember irányultsága olykor Istenellenes – pedig emberi mivoltunk hitelességét Isten adja.

Hogyan tovább? – hangzik a kérdés.

Isten ma is csendben mellettünk van. Ma is és vár ...

Kezünkben a döntés ...

Parák László

Legnagyobb beruházására készül a falu

op žp

Általános pénzügyi és gazdasági válsággal küszködő napjainkban különösen nagy öröm számomra, hogy leírhattam a címben található hírt, vagyis azt, hogy az elkövetkező két esztendőben megvalósíthatjuk községünk történelmének talán legnagyobb beruházását. A Környezetvédelmi Minisztérium által kezelt Környezetvédelmi Operációs Program pályázatán járt sikerrel községünk, nevezetesen a csatornahálózat teljes kiépítésére nyertük el az Európai Unió támogatását. Egymillió száznegyvenezer eurót, azaz mintegy harmincnégy millió kétszáz ezer koronát költhetünk falunk fejlesztésére, egészségesebb és tisztább környezetünk kialakítására. Érdemes talán megjegyezni, hogy régióinkból egyedül a mi európai uniós pályázatunk járt sikerrel a minisztériumban.

Azaz többet, hiszen ez az Európai Unió közvetlen támogatása, amelyhez öt százalékos önrésszel is hozzá kell járulnunk, s a beruházás előkészületei – a közbeszerzési eljárás, a tervek elkészítése, az építési felügyelet biztosítása és hasonlók – tovább növelik a beruházás értékét és mértékét. Nyilvánvaló, hogy komoly próbatétele lesz ez mindannyiunknak, a polgármesteri hivatalnak, a képviselő-testületnek, de minden polgárunknak is, hiszen egy ilyen hatalmas beruházás szinte mindenkit érinteni fog, ha másként nem, a kivitelezési munkák okozta esetleges közlekedési korlátozásokon keresztül, de hiszem, hogy ennek megfelelően az egész falu sikere lesz, ha időre befejezzük a beruházást. Próbatétel lesz azonban azért is, mert nem elégszünk meg ennyivel, egyéb elképzeléseink, terveink is vannak, például hasonló módon szeretnénk elvégezni kultúrházunkon a teljes tatarozási munkálatokat, hogy csak egyet említsek a sok közül, s csak

remélni tudom, hogy a válság nem húzza keresztbe ezeket a terveinket.

Mert bizony, az idei, 2009-es költségvetési tervünket – amelyet lapunkban teljes terjedelmében közöljük – már veszélyezteti. Képviselő-testületünk a korábbi évekhez hasonlóan az idén is kiegyensúlyozott költségvetési tervet hagyott jóvá, vagyis eldöntöttük, hogy a mintegy 796 ezer eurós, azaz mintegy 24 millió koronás bevételt a kiadási oldalon sem lépjük túl.

Csak hogy a válság időközben különböző adómódosításokra készítette a kormányt, illetve a parlamentet, s tekintettel arra, hogy a személyi jövedelemadóból származó bevételek ennek következtében csökkenni fognak, Csallóközsütörtök is kevesebb pénzt kap a tervezettnél, nevezetesen nyolc százalékkal csökken az eddigi elképzelések szerint a központi költségvetésből falunknak járó összeg. A kieső több mint 29 ezer eurót (vagyis mintegy 870 ezer koronát) magunknak kellene megtakarítani. Ez hatalmas összeg, összehasonlításként talán érdemes megjegyezni, hogy például a kultúrház tatarozásának a terveire szánt összeg meghaladja a negyvenezer eurót, vagyis eléri az 1,3 millió koronát.

Természetesen nem várunk ölbe tett kézzel a sült galambra, több önkormányzattal és parlamenti pártokkal is felvettük a kapcsolatot, hogy a válságkezeléshez a településeknek ne kelljen ilyen nagy mértékben hozzájárulniuk.

Az elképzelésünk az, hogy a közintézetek energiahordozóinak általános forgalmi adóját igényelhesük vissza az államtól. Ez komoly segítség lenne Csallóközsütörtök esetében is, hiszen például csak az iskola energiaellátásának a költségi

esetében az áfa összege 4-5 ezer euróra tehető, vagyis mintegy 150 ezer koronának megfelelő összeget igényelhetnénk vissza. Tekintettel arra, hogy ez a kérdéskör nemcsak a mi falunkat, illetve térségünket érinti, hanem az ország minden önkormányzatát, van esély arra, hogy a parlamentben megkapja a szükséges támogatást törvénymódosító javaslatunk. Első alkalommal fogadott el helyi képviselő-testületünk egy másik, úgynevezett programozott költségvetési tervet is, mégpedig a 2009-2011-es időszakra. Ez a tervezés újszerű, az Európai Unió előírásaiból fakadó feladat. A célja, hogy figyelemmel lehessen kísérni, milyen hatékonysággal használják fel az önkormányzatok – illetve más költségvetési szervezetek – pénzforrásaikat. A mi esetünkben ennek a tervezésnek talán leginkább a már említett iskola-fenntartási kiadások ellenőrzésénél lesz haszna, hiszen tudjuk, sajnos, egyre kevesebb a tanuló alapiskolánkban, fontos lesz hát figyelemmel kísérni, miként alakul az egy diákra eső pénzeszközök felhasználása. Ennek a programozott költségvetésnek azonban az idei év konkrét költségvetésére még semmilyen hatása nem lesz, bízunk abban, hogy a válság sem von el tőlünk további bevételeket, s teljesíteni tudunk minden olyan feladatot, amely közvetlen – pozitív – hatással van községünk lakosságára.

Óry Péter polgármester

A krízis ellenszere a hatékonyság

„Nem vitás, hogy a világban kirobbant pénzügyi válság, amely térségünkben is gazdasági krízist idézett elő, mindannyiunkat utolér előbb vagy utóbb, de nem készülünk sem beruházásaink elodázására, sem elbocsátásokra” – mondja Mészáros Árpád mérnök, a helyi AGRO-KREDIT Kft, falunk egyik legnagyobb munkáltatójának társtulajdonosa. Grello Péter mérnökkel, a vállalkozás vezetőjével közösen vallja ugyanis, hogy a válság ellen nem panaszkodással, nem is megszorításokkal és elbocsátásokkal, hanem az eddiginél is hatékonyabb munkával, újabb piacok felkutatásával, a szolgáltatások minőségének javításával és az értelmes árpolitikával lehet sikeresen fellépni. A kft. 1700 hektáron gazdálkodik, döntően növénytermesztéssel – búza, durambúza, kukorica, árpa, sörárpa, lencse, repce – foglalkozik, de mert „egy lábón nehéz megállni, egy idő után

még a gólya is billegni kezd”, fontos tevékenységi körnek számít a gabonatisztítás és –szárítás, valamint a raktározás és kereskedés, illetve az öntözővíz-szolgáltatás, amelyet a szomszédos gazdaságok és a kisgazdák is igénybe vesznek. Így van huszonöt alkalmazottja a vállalkozásnak, amely az elmúlt négy évben látványosan épült-szépült és tovább bővül. „Felújítottunk mindent, szó szerint, az adminisztratív épülettől kezdve az utolsó szociális helységig mindent. Új raktár épült 12 ezer tonna kapacitással, minden EU-s előírásnak megfelel. Igen szigorú előírásoknak megfelelő vegyszerraktárunk van, készül az új műhely és az olajgazdálkodási rendszer, amely egy olyan zárt rendszerű szolgáltatás lesz, amely kizár mindennemű veszteséget az üzemanyag-adagolás során.” – sorolja Mészáros mérnök. Azt is elmondja, sikerült felújítani a teljes gépparkot,

új traktorokat, kombájnokat, rakodógépeket, targoncákat vettek, de a hatékonyságot növeli az alkalmazottak rugalmas besorolása a különböző munkakörökbe, „a traktoros télen az építő munkákban segít” – mondja a példát Mészáros Árpád. A piackeresésre is van „jó példája”, eddig a gabona nagyobb részét Olaszországban és Görögországban értékesítették, ahol a fejlett turizmus miatt nagy volt a kereslet, a válság azonban kiszámíthatatlanná tette az idegenforgalmat is, óvatosabbá az ottani kereskedőket, ezért az idén Németország lett a kft. legnagyobb felvevő paica. „Már mindent eladtunk” – szögezi le beszélgető partnerem. S hogy végképp meggyőzőn arról, nem félnek a válságtól, egy újabb beszélgetésre invitál, amely során az időközben megalakított BCS Slovakia Kft-t mutatná be, amely most van felfutóban, de már sikerei is vannak.

Vagyis akkor: találkozunk a Hírnök következő számában.

N.S.

Csökken a forgalom

„Nem vitás, hogy a világban kirobbant pénzügyi válság, amely térségünkben is gazdasági krízist idézett elő, mindannyiunkat utolér előbb vagy utóbb, de nem készülünk sem beruházásaink elodázására, sem elbocsátásokra” – mondja Mészáros Árpád mérnök, a helyi AGRO-KREDIT Kft, falunk egyik legnagyobb munkáltatójának társtulajdonosa. Grello Péter mérnökkel, a vállalkozás vezetőjével közösen vallja ugyanis, hogy a válság ellen nem panaszkodással, nem is megszorításokkal és elbocsátásokkal, hanem az eddiginél is hatékonyabb munkával, újabb piacok felkutatásával, a szolgáltatások minőségének javításával és az értelmes árpolitikával lehet sikeresen fellépni.

A kft. 1700 hektáron gazdálkodik, döntően növénytermesztéssel – búza, durambúza, kukorica, árpa, sörárpa, lencse, repce – foglalkozik, de mert „egy lábón nehéz megállni, egy idő után még a gólya is billegni kezd”, fontos tevékenységi körnek számít a gabonatisztítás és –szárítás, valamint a raktározás és kereskedés, illetve az öntözővíz-szolgáltatás, amelyet a szomszédos gazdaságok és a kisgazdák is igénybe vesznek. Így van huszonöt alkalmazottja a vállalkozásnak, amely az elmúlt négy évben látványosan épült-szépült és tovább bővül. „Felújítottunk mindent, szó szerint, az adminisztratív épülettől kezdve az utolsó szociális helységig mindent. Új raktár épült 12 ezer tonna kapacitással, minden EU-s előírásnak megfelel. Igen szigorú előírásoknak megfelelő vegyszerraktárunk van, készül az új műhely és az olajgazdálkodási rendszer, amely egy olyan zárt rendszerű szolgáltatás lesz, amely kizár mindennemű veszteséget az üzemanyag-adagolás során.” – sorolja Mészáros mérnök. Azt is elmondja, sikerült felújítani a teljes gépparkot, új traktorokat, kombájnokat, rakodógépeket, targoncákat vettek, de a hatékonyságot növeli az alkalmazottak rugalmas besorolása a különböző munkakörökbe, „a traktoros télen az építő munkákban segít” – mondja a példát Mészáros Árpád. A piackeresésre is van „jó példája”, eddig a gabona nagyobb részét Olaszországban és Görögországban értékesítették, ahol a fejlett turizmus miatt nagy volt a kereslet, a válság azonban kiszámíthatatlanná tette az idegenforgalmat is, óvatosabbá az ottani kereskedőket, ezért az idén Németország lett a kft. legnagyobb felvevő paica. „Már mindent eladtunk” – szögezi le beszélgető partnerem. S hogy végképp meggyőzőn arról, nem félnek a válságtól, egy újabb beszélgetésre invitál, amely során az időközben megalakított BCS Slovakia Kft-t mutatná be, amely most van felfutóban, de már sikerei is vannak.

Vagyis akkor: találkozunk a Hírnök következő számában.

N.S.

Hat az újdonság ereje

A különböző szolgáltatások meghonosítása és bővítése a faluban nemcsak a csallóközösütörötki emberek óhaja, hanem a polgármesteri hivatal és a helyi önkormányzati testület óhaja is. Tavaly ilyentájt, tavasszal, az egyik legnagyobb közös óhaj egy húsbolt kialakítása és megnyitása volt.

Ennek az óhajnak, elvárásnak tett eleget a „Szigeti családi vállalkozás”, azaz Szigeti Gábor és felesége Éva, amikor 2008. július 16-án kisebb ünnepség keretében megnyitották a templom mögött található húsboltjukat. „Kezdetről fogva alapkínálatunkhoz tartozik a marha-, a sertés- és a baromfihús, különböző füstöltárúk és felvágottak, ez utóbbiak miatt pedig a kifli és a kenyér is, hogy ne kelljen egy másik boltba is mennie mondjuk egy munkásembernek, aki csak tízóraizni áll meg nálunk” – mondja Szigeti Gábor. Majd hozzát teszi: „Úgy tűnik, még az olyan esetekben, mint egy üzlet megnyitása igaz a mondás, hogy minden csoda három napig tart. A kezdeti felbuzdulás után, amikor mindenki rólunk beszélt a faluban, mára már nem vagyunk olyan érdekesek.”

A forgalom azonban nem csökkent, mert a kínálatot egyéni megrendelések alapján bővíteni tudták Szigetiék, vagyis akár halat, vadhúst vagy éppen birkahúst is biztosítaniuk vevőiknek. Ráadásul időközben felfedezték a boltot a szomszédos falvak polgárai, na meg a pozsonyiak is, különösen azóta, hogy a magyarországi lipóti kenyeret is árusítják. „A szlovákok is tudják, milyen az igazi jó kenyér” – állapítja meg az üzletvezető Szigeti Gábor, aki azt mondja, a válság jelei az ő forgalmukban nem mutatkoznak, s úgy gondolja, olyan mértékű nem is lesz a válság, hogy az embereknek le kelljen mondaniuk a legegyszerűsítettől, az élelmiszerről.

-is-

Megújuló hittel és reménnyel

*'A múlton nyugszik a jelen,
s azon a jövő.'"*

(Széchenyi István)

A magyar ember – éljen bárhol is e Földön – egyik legkedvesebb nemzeti ünnepe március 15-e, a forradalom és szabadságharc évfordulója. Március idusán a tavaszi szél évről évre új hittel, új reményekkel tölti el az emberek szívét.

De miért is ünnepelnek a magyarok világszerte, köztük mi, szlovákiai magyarok, meg az erdélyiek vagy a vajdaságiak ... és mások is? Talán azért, mert bár a történelem földrajzilag elszakított bennünket egymástól, de közősek maradtak gyökereink, közös maradt édesanyanyelvünk, ezért – lélekben, éljünk tehát bárhol is a világon – egyik maradtunk, egymáshoz a legközelebb állók. Ünnepeink, emlékezőnk, mert a magyar honvédek az 1848-1849-es forradalom és szabadságharc idején példát mutattak bátorságból, hazaszeretetből és szabadságvágyból. Olyan példát, amely napjainkban is követendő. Azaz: annak kell lennie, hiszen ez a példa is forrása az együvé tartozás érzésének, a gyökerek egyike, amely éltet bennünket.

Ünnepeink, emlékezőnk. A nemzeti ünnepekről való megemlékezések a történelem és az irodalom oktatásával, tanulásával együtt örökségünk forrásainak tisztán és életben tartása, amely meghatározó minden ember életében, fiataljaink esetében pedig emberré válásuk kapaszkodója. Ezért és így marad számunkra érték a múlt. Kisebbségi sorsban pedig – s ezt érdemes minden megemlékezés kapcsán elismételni – ez az értékes múlt sugallja az összefogás szükségességét, meg azt is, nem hőzöngésre és mellveregetésre van szükség, hanem kitartó és következetes munkára, még akkor is, ha ez a nehezebb út.

Szlovákiai Magyarok Társadalmi és Köz-művelődési Szövetsége, vagyis a Csemadok helyi szervezete és a csallóközsütörtöki magyar általános iskola vezetése és diákjai ugyanilyen megfontolásokból ünnepel és emlékezik minden évben március idusáról. Tehát az idén is megszerveztük-rendeztük azt az irodalmi összeállítást, amely hódolat volt elődeinknek és biztatás önmagunknak. Mindez kifejezésére pedig Illyés Gyula költőóriásunk sorait kölcsönöztük ki mottóul:

„Ne feledd a tért, ahol elestek ők,
a földet se feledd,
bárhol hulltak el ők, fajtánk hű férfiai,
az a föld
szent ügy hőse helye lett.”

Az ideai megemlékezés irodalmi összeállítását a felsőtagozatos diákok adták elő. Igazából és zenés-verses műsorral készültek, amelyben alapvetően a nagy történelmi eseményhez kötődő alkotások – versek, megzenésített versek, önálló zeneszámok – hangzottak el. De meglepetéssel is szolgáltak tanulóink, hiszen idén az idén a műsorhoz díszlet is készült, nem is akármi: iskolánk folyosóját a budapesti Nemzeti Múzeum épülete díszítette, az adott hangulatos „háttérrel” a műsorhoz.

Ünnepi megemlékezésünk azonban ezzel még nem ért véget, hiszen a Csemadok helyi szervezete és a helyi cserkészcsapat segítségével kísérő programunk is volt. „Petőfi nyomában” címmel irodalmi vetélkedőt szerveztünk diákjainknak. És ennek a vetélkedőnek is volt egy új, friss színfoltja, nevezetesen az, hogy nemcsak a csallóközsütörtöki gyerekek vettek benne részt, hanem a csenkeiek is – akik éppen akkor a „cserkészek márciusi tanyázása” rendezvény alkalmából tartózkodtak községünkben. A vetélkedő – ahogy a neve is sugallja – nem csupán lexikális tudást követelt meg a résztvevőktől, hanem kreatív alkotást és különböző feladatok ügyességi megoldását is. S merthogy a feladatokat mindenki megoldotta – jól és még jobban –, nem túlzás, ha azt mondom, mindenki nyertese volt a vetélkedőnek. Mégis: örömeinkre szolgál, hogy a legjobb, tehát a győztes a „Költői banda” névre hallgató csoport lett, merthogy a csapatot a mi, csallóközsütörtöki diákjaink alkották.

Szépen, tartalmasan ünnepeleztünk, emlékeztünk – írhatom örömmel. Ám én pedagógusként azt is fontosnak tartom, hogy az „ünnepi csillogást” több tíz óra felkészülés előzte meg, amely során sok mindent tudtunk megbeszélgetni diákjainkkal egészen kötetlen formában. Az értelmes és tartalmas munka öröme mellett jó volt tudatosítani, hogy diákjaink kristálytisztán látják történelmi és társadalmi helyzetünket, ahogy azt is, problémáinkra a megoldást sok esetben magunkban hordozzuk, s a jövő általuk is alakul, rajtunk, elhatározásainkon, tetteinken igen sok múlik. S mindezt pedagógusként is jó tudnom. Azt, hogy 161 évvel a forradalom és szabadságharc után él fiataljainkban annak üzenete, hiszen fiataljainkban ott él a hit, a remény, és – láttam, megtapasztaltam – a közös akarat is: legyen béke, szabadság és egyetértés népek, nemzetek között!

Sill Zsuzsanna

MAGYAR KOALÍCIÓ PÁRTJA
CSALLÓKÖZCSÜTÖRTÖK

PRO CIVIS
POLGÁRI TÁRSULÁS

GULYÁSFŐZŐ VERSENY UTCABÁL

CSALLÓKÖZCSÜTÖRTÖK
2009. ÁPRILIS 25.

SZTÁRVENDEG:

CSOCSESZ

**JÓ SZÓRAKOZÁST,
JÓ ÉTVÁGYAT!**

Községi költségvetés 2009

Bevételek			
1	Bevétel a jövedelemadókból	368 902,00 €	11 113 541,65 Sk
2	Ingatlanadók	71 700,00 €	2 160 034,20 Sk
3	Kutya adók	1 200,00 €	36 151,20 Sk
4	Játékautomaták adói	16 600,00 €	500 091,60 Sk
5	Közterület használati illetékek	1 000,00 €	30 126,00 Sk
6	Hulladékszállítási díj	24 550,00 €	739 593,30 Sk
7	EQUAL pályázati támogatás	3 050,00 €	91 884,30 Sk
8	Nem adóból származó bevételek	64 560,00 €	1 944 934,56 Sk
9	Oktatásügyi feladatok elvégzésének állami támogatása	216 000,00 €	6 507 216,00 Sk
10	Egyéb állami feladatok elvégzésére támogatása	28 900,00 €	870 641,40 Sk
A	Általános bevételek összesen	796 462,00 €	23 994 214,21 Sk
1	Csatornázás	1 140 000,00 €	34 343 640,00 Sk
2	Saját források felhasználása a csatornázáshoz	60 000,00 €	1 807 560,00 Sk
B	Befektetési bevételek összesen	1 200 000,00 €	36 151 200,00 Sk
	Bevételek mindösszesen	1 996 462,00 €	60 145 414,21 Sk
Kiadások			
1	Községi kiadások - általános feladatok elvégzése	251 880,00 €	7 588 136,88 Sk
2	Hulladék szállítás és lerakás	26 500,00 €	798 339,00 Sk
3	Szervezetek támogatás /non profitok/	12 500,00 €	376 575,00 Sk
4	Építésügyi hivatal működtetése	12 200,00 €	367 537,20 Sk
5	Anyakönyvi hivatal működtetése	4 910,00 €	147 918,66 Sk
6	Gondozói szolgálat működtetése	4 340,00 €	130 746,84 Sk
7	Tűzoltói preventív feladatok elvégzése	1 110,00 €	33 439,86 Sk
8	Helyi utak, parkok, temető karbantartása	7 570,00 €	228 053,82 Sk
9	Sportpálya karbantartása és energia	6 750,00 €	203 350,50 Sk
10	Egészségügyi közpon	2 570,00 €	77 423,82 Sk
11	Kultúrház	27 000,00 €	813 402,00 Sk
12	Közvilágítás	13 200,00 €	397 663,20 Sk
	Községi kiadások összesen	370 530,00 €	11 162 586,78 Sk
1	Magyar tannyelvű általános iskola kiadásai	183 740,00 €	5 535 351,24 Sk
2	Napközi a magyar tannyelvű általános iskola mellett	18 200,00 €	548 293,20 Sk
3	Általános iskolai étkeзде	17 800,00 €	
4	Szlovák tannyelvű általános iskola 1-4. osztály	47 930,00 €	1 443 939,18 Sk
5	Szlovák tannyelvű általános iskola 1-4. osztály - napközi	10 800,00 €	325 360,80 Sk
6	Óvoda	55 650,00 €	1 676 511,90 Sk
7	Óvodai étkeзде	16 030,00 €	482 919,78 Sk
	Oktatásügyi kiadások összesen	350 150,00 €	10 548 618,90 Sk
A	Általános kiadások összesen	720 680,00 €	21 711 205,68 Sk
B	Csatornázás	1 260 000,00 €	37 958 760,00Sk
B	Befektetési kiadások összesen	1 260 000,00 €	37 958 760,00 Sk
	Kiadások mindösszesen	1 980 680,00 €	59 669 965,68 Sk

Rozpočet obce na rok 2009

Príjmy			
1	Výnosy dane z príjmov	368 902,00 €	11 113 541,65 Sk
2	Daň z nehnuteľnosti	71 700,00 €	2 160 034,20 Sk
3	Daň za psa	1 200,00 €	36 151,20 Sk
4	Daň za zábav.hr.autom.	16 600,00 €	500 091,60 Sk
5	Trhový poplatok - verej.priestr.	1 000,00 €	30 126,00 Sk
6	Odvoz SMETI	24 550,00 €	739 593,30 Sk
7	Granty-na proj. EU/ EQUAL	3 050,00 €	91 884,30 Sk
8	Nedaňové príjmy	64 560,00 €	1 944 934,56 Sk
9	Prenesený výkon štátnej správy na úseku školstva	216 000,00 €	6 507 216,00 Sk
10	Ostatné príjmy z preneseného výkonu štátnej správy	28 900,00 €	870 641,40 Sk
A	Bežné príjmy spolu	796 462,00 €	23 994 214,21 Sk
1	Rekonštrukcia ciest a chodníkov - dotácia MVRR SR	1 140 000,00 €	34 343 640,00 Sk
2	Prevod z rezervného fondu - vlastné zdroje	60 000,00 €	1 807 560,00 Sk
B	Kapitálové príjmy spolu	1 200 000,00 €	36 151 200,00 Sk
	Príjmy spolu:	1 996 462,00 €	60 145 414,21 Sk
Výdavky			
1	Výdavku obce - zabezpečenie bežných úloh	251 880,00 €	7 588 136,88 Sk
2	Odvoz a uskladnenie odpadu	26 500,00 €	798 339,00 Sk
3	Príspevky neziskovým organizáciám,	12 500,00 €	376 575,00 Sk
4	Stavebný úrad	12 200,00 €	367 537,20 Sk
5	Matrika	4 910,00 €	147 918,66 Sk
6	Opatrovateľská služba	4 340,00 €	130 746,84 Sk
7	Požiaraná prevencia	1 110,00 €	33 439,86 Sk
8	Miestna komunikácie, verejná zelenň, dom smúrtku a cinrotín	7 570,00 €	228 053,82 Sk
9	Športové ihrisko, údržba a energia	6 750,00 €	203 350,50 Sk
10	Zdravotné stredisko	2 570,00 €	77 423,82 Sk
11	Kultúrny dom	27 000,00 €	813 402,00 Sk
12	Verejné osvetlenie	13 200,00 €	397 663,20 Sk
	Obec celkom	370 530,00 €	11 162 586,78 Sk
1	Základná škola s vyuč.jazykom maďarským - transfer dotácie	183 740,00 €	5 535 351,24 Sk
2	Základná škola s vyuč.jazykom maďarským -poobed.klub detí	18 200,00 €	548 293,20 Sk
3	Školská jedáleň pri základnej škole	17 800,00 €	536 242,80 Sk
4	Základná škola 1-4 trieda	47 930,00 €	1 443 939,18 Sk
5	Základná škola 1-4 trieda - poobednajší klub detí	10 800,00 €	325 360,80 Sk
6	Materská škôlka	55 650,00 €	1 676 511,90 Sk
7	Školská jedáleň pri materskej škôlke	16 030,00 €	482 919,78 Sk
	Školstvo celkom	350 150,00 €	10 548 618,90 Sk
A	Bežné výdavky celkom	720 680,00 €	21 711 205,68 Sk
B	Kapitálové výdavky celkom	1 260 000,00 €	37 958 760,00 Sk
	Výdavky obce spolu	1 980 680,00 €	59 669 965,68 Sk

STRANA MAĎARSKEJ KOALÍCIE
ŠTVRTOK NA OSTROVE

OBČIANSKE ZDRUŽENIE

PRO CIVIS

SÚŤAŽ VO VARENÍ GULÁŠA POULIČNÝ PLES

ŠTVRTOK NA OSTROVE

25. APRÍL 2009

HOŠŤ:

CSOCSESZ

PRÍJEMNÚ ZÁBAVU,
DOBRÚ CHUŤ!

Tavaszi tanyázás cserkész módra

Régóta tervezgette cserkészcsapatunk, hogy egy igazi tavaszi tanyázást szervezünk községünkben, olyan tartalmas télbúcsúztató-tavaszcserkész rendezvényt, vagyis tanyázást cserkész módra. Terveinkbe, álmainkba idővel beavattuk a csenkei cserkészeket is, bízva abban, hogy amennyiben közösen álmodozunk, erősödik a vágy, s majdcsak valóság lesz belőle.

Nos, bizodalomunk nem volt hiába való, március közepén a csenkei és a csalólóközségtörtöki cserkészek bevonulhattak megálmodott tavaszi tanyájukba. (Azt azért el kell ismernünk, hogy a közös álmodozáson kívül ehhez jelentősen hozzájárult polgármesterünk Óry Péter és Kausitz Klára, a magyar iskola igazgatónöje, olyannyira, hogy segítségük nélkül lehet, még mindig csak álmodoznánk – köszönet hát nekik.) De ha már huszonnyolc cserkész bevonul

egy tanyába, ott bizony igen sokminden történik. Ami esetünkben például az, hogy követtük a Brámai muzsikások vándorlását – merthogy ezt a mesét választottuk tanyázásunk keretmeséjének. Mondhatom, sok érdekességben volt részük a „muzsikásoknak”, mert a cserkészek a mesén túl is sok mókáságot találtak ki. Mindezt már pénteken megbeszéltük, a tanya nyitányaként a közös játék és a gyertyafényes csevegés közben. A szombat is mozgalmas volt, hiszen bekapcsolódtunk a forradalom és szabadságharc március 15-ei ünnepségébe, s mi is „nyomába” eredtünk Petőfinek – ahogy a vetélkedő parancsolta. De az még nem volt elég, elruccantunk ugyanis a fővárosba, Pozsonyba, hogy megtekintsük a Városi Képtár kiállításait. A tanyát aztán vasárnap zártuk – cserkészekhez méltóan, szentmisével.

Cserkészcsapatunknak azonban nem a „tavaszi tanya” jelentette az év első eseményét, azon még januárban átestünk: szokásunkhoz híven meglátogattuk a csákányi gyermekotthon kis lakóit, akiknek közös játékkal és véget nem érő beszélgetésekkel adjuk át szeretetünket. Mindig megkapjuk érte a köszönetet, ami számunkra az ő örömtől ragyogó szemük. De februárban sem tétlenkedtünk, hiszen megkezdődött a felkészülés az idei kiképző táborra. Örömeinkre három csapattagunk jelentkezését is elfogadták, így Csóka Zsuzsanna a segédtszti táborban, Sooky Márta és Puss Adrián pedig az őrsvetetői táborban képviseli csapatunkat. Most már várjuk a kiképzéssel kapcsolatos feladatokat, s reméljük a tavaly kiképzett Mészáros Dávid segédletével ezeket is sikeresen oldják meg cserkészeink.

Elek Klára

A fiatalokat is vonzza a dőrejárás

Hetedik alkalommal rendezte meg a helyi Vöröskereszt a dőrejárást farsang utolsó szombatján, azaz február 21-én. Szalay Alica elnök asszony nem titkolja, a szervezők kissé tartottak attól, hogy az euró bevezetése és a vele járó bizonytalanságok illetve kisebb-nagyobb bonyodalmak miatt a korábbi évekhez viszonyítva kevesebben kapcsolódnak be az egyébként közkedvelt és valóban hagyománnyá vált rendezvénybe. „Annál nagyobb az örömünk így, utólag, hogy 37 maszkos szereplőnk volt, soha ennyien még nem öltöttek álarcot – mondja elégedett mosollyal az elnöknő –, ami pedig külön kellemes meglepetést okozott számomra, hogy nagyon sok fiatal jelentkezett rendezvényünkbe, s utólag sem bánták meg, már most jelezték, jövőre is a menetbe állnak.” De a lakosság részéről sem csökkentette az érdeklődést az euró bevezetése, mindenütt szeretettel várták a falut körbejáró „dőrejárókat”.

A Vöröskereszt tagjait – érthető módon – büszkeséggel túltárolta, hogy „meg tudták mozgatni az egész falut”, de egy percre sem feledkeznek meg eredeti küldetésükről és a szervezeti élet fontosságáról. Ennek megfelelően készülnek április 22-ére, amikor is az idén első alkalommal szervezettermennek

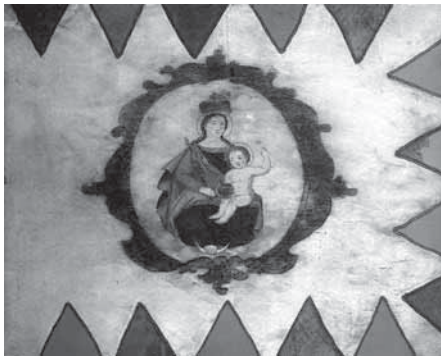
vért adni, Szalay Alica szerint a rendszeres 37 véradóból legalább húszan-huszonötven vesznek majd részt az akcióban. A vezetőség pedig már készíti elő a nyári „egészség-karbantartást” szolgáló tábort, amely ugyancsak hagyományosnak mondható a szervezet életében. „Június második felében kerül sor a hétvégi akcióra, szokásosan a párkányi fürdőben” – tájékoztat Szalay Alica, aki azt is elmondja, a véradók ingyenesen vehetnek

részt a táborozáson, de jelentős kedvezményt kapnak azok is, akik aktív szereplői voltak a dőrejárásnak. Ez újdonság, ilyen még nem volt, de mint az elnöknő mondja: Csallóközségtörtökből most már egyként kapcsolható a Vöröskereszthez a véradás és a dőrejárás, s ennek a nyári közös akciókban is meg kell mutatkoznia.

-enes-

A forradalom és szabadságharc időszaka

A jobbágyság jogi és gazdasági helyzete az úrbérrendezés után nem sokban változott, az emberek tudatában mégis jelentős változások érlelődtek. Lelkes népvézerek tartották ébren ezeket a forrongó indulatokat és ébresztették a reményt. Egyrészt a nemzeti érzés lobogott magas lánggal, másrészt a jog előtti egyenlőség igénye és a gazdasági élet kötöttségeitől való menekülés jelentkezett ellenállhatatlan erővel. Amikor 1848. március 13-án Pozsonyban a megyei gyűlést tartották, ide érkezett a bécsi forradalom híre, amely a magyar nép lelkében is fölfakasztotta a nemzeti és társadalmi keserűség sebeit. Két nap múlva már a pesti ifjúság készítette el követeléseit. és tüntetett a szabadság eszméje mellett. Március 18-án újabb megyei gyűlést tartottak Pozsonyban, és ekkor Jankó Mihály alispán elnöklete alatt létrehozták az állandó Nemezeti Bizottságot, amelynek feladata lett az egymást követő rendelkezések végrehajtása. 1848. őszén (szeptember 4.) alakul meg a Honvédelmi Bizottság, majd megkezdődött a katonák toborzása. Mindenütt háborús hangulat lett úrrá. 1848. október 30-án volt a schwechati ütközet, a magyar kormány ezt követően határozta el, hogy a Pozsony megyei nemzetőrséget a határra rendeli. A nemzetőrség parancsnoka azonban látta a fölkelő sereg felszerelésbeli hiányosságait, s nem

teljesítette ezt a parancsot. Windischgrätz herceg a csapataival akadálytalanul vonulhatott előre, így 1848. december 20-án Pozsony a császári csapatok kezére került.

A császári csapatok két főszárnya elkerülte a Csallóközt, a két Duna-ág külső vonalát követve haladt előre. A Felső-Csallóközben Neustädter vezérőrnagy vezette a császári csapatok egy mellékszármányát, ezek rövidesen meg is szállták e vidéket Szemet-Dénesd-Jóka vonaláig. Idős emberek előadásából tudjuk, hogy Csütörtökben az ún. Cigányföldeken táborozott a német sereg. A mezőváros felső végén, az Újsor legszélső házában lakott Sill Mihály, az akkori bírót. A szerűskertjében lévő, náddal fedett kocsiszínben vágta le az ökrököt a táborozó sereg számára, s két csendőr kíséretében kellett a bírónak végigjárnia a mezőváros házait az esetleges rejtőzködő „csikósok” után kutatva. A bírót megfenyegették, hogy amennyiben „csikósokat” találnak, a bírót kivégzik.

Csütörtök mezőváros környékén csak kisebb csatározásokra került sor. A szomszédos Békén, a csütörtöki országút és az olgyai út kereszteződésénél, ahol akkoriban egy csárda volt, a 48-as honvédek és a császári csapatok megütköztek ugyan, de ennek nem volt különösebb következménye.

(Sill Ferenc:

Csütörtök mezőváros története)

A mi lexikonunk

Újszülötteink

Bíró Péter Bendegúz
Sipos Károly

Fájdalommal búcsúztattuk

Dušek István, élt 75 évet
Sill Ágoston, élt 74 évet
Mókusz Margit, élt 62 évet
Kovács Antal, élt 68 évet
Olgay Anna, élt 82 évet

Bejelentkeztek falunkba

Kvarda Denisza Felsőpatonyból
Kvarda László Felsőpatonyból
Kissová Lúcia Pozsonyból
Kissová Lúcia Pozsonyból
Mgr. Lazor Gabriel Pozsonyból
Mgr. Lazorová Mária Pozsonyból
Dobos Ján Bakáról
Kubín Richard Éberhardról
Kubínová Viera Éberhardról
Kubínová Karin Éberhardról
Novák Milan Pozsonyból
Nováková Eva Pozsonyból
MVDr. Krajčí Pavel Pozsonyból
Gálová Kristína Királyfiakarcáról

Elköltöztek falunkból

Kuki Sándor Nagymagyarra
Kuki Magdolna Nagymagyarra
Kuki Monika Nagymagyarra
Kuki Nikoleta Nagymagyarra
Piros Rebeka Komáromba
Mózes Éva Komáromba
Trnavská Monika Barsberzencébe
Mgr. Szabó Igor Felbárba
Pásztor Dezső Szímőre
Rajcsányi Vivien Nagymagyarra
Rajcsányi Patrik Nagymagyarra
Rajcsányi Hajnalka Nagymagyarra
Kanda Michal Pozsonyba
Tóth Lajos Somorjára
Tóth Monika Somorjára

HÍRNÖK – a csallóközsütörtökiek lapja

Kiadja a Csallóközsütörtöki Polgármesteri Hivatal.
Felelős kiadó: Óry Péter polgármester. Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor
A szám munkatársai: Elek Klára, Feketevízi Erika, Óry Péter, Parák László, Sill Zsuzsanna.

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád

Regisztrációs szám: OÚ Dunasjká Streda 4/2003

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeket vagy közlésre szánt írásait olvasóink a polgármester titkárságán adhatják le félfogadási napokon.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov

Vydáva Obecny úrad Štvrtočanov na Ostrove.

Zodpovedný vydavateľ: Péter Óry. Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri
Na čísle spolupracovali: Klára Elek, Erika Feketevízi, Péter Óry, László Parák, Zsuzsanna Sill.

Technický redaktor: Árpád Németh

Registračné číslo: OÚ Dunasjká Streda 4/2003

Pripomienky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku môžete odovzdať na sekretariáte starostu obce v stránkových dňoch.

A megkapaszkodás a cél

A gyengécske őszi szereplés után szép eredményekkel készült a csütörtöki felnőtt focicsapat a tavszai idényre, az ifik meg arra, hogy a jó őszi szezon folytatásaként erősítsék meg helyüket az élmezőnyben. Ezt a célt hivatott szolgálni a sportszervezet február 27-én megtartott tisztújító közgyűlése is, amelyen újraválasztották az elnököt, Veréb Károlyt, de megerősítették a vezetőséget az egykori edzővel, id. Kállay Tamással és volt elnökkel, Kállay Péterrel. Megerősítették tisztségükben az edzőket is, a felnőttek és a kölyökcsoport tréneré ifj. Kállay Tamás lett, az ificsapat munkáját pedig Leto-Jozeniak Ondrej irányítja.

A felkészülés jó volt, a fiúk keményen dolgoztak, nem voltak gondok az akarattal sem – emlékezik Veréb Károly és érthetetlenek tartja a gyenge tavszai rajtot, amely az elnök szerint „alulmúlt” minden várakozást. A felnőttek egy pontot, az ifik egyet sem szereztek az első két fordulóban, s bár az utóbbiak ennek ellenére továbbra is az élmezőnyben

tanyáznak, a felnőttek vésszen megközelítették a „kiesési zónát”. Az elnök szerint „nem volt szerencsénk a vendégjátékosokkal”, ötöt is kipróbáltak a felkészülés során, de csak egy bizonyult olyannak, aki erősítheti a keretet, nevezetesen Marian Sobolič, aki már stabil tagja a keretnek (mellesleg cserejátékosként van itt, Čeliga Patrikkal „fizettek” érte). Négy hazai ifijátékost is kipróbáltak, ők továbbra is a felnőttekkel készülnek, de legtöbbször az ificsapatban szerepelnek, még fejlődniük, erősödniük kell. A csapatépítés azonban folytatódik, három további játékos szerződtetése fejeződött be az „utolsó pillanatokban” nevezetesen két nagyon tehetséges fiatal, Mikóczy Ferenc és Dávid Szabolcs érkezett a csapathoz, az első az Inter Bartislava, a másik a szenci „ligás” ifjúsági csapatban nevelkedett, Nagygyárról pedig Zsigmond Attila érkezett Csütörtökbe. A klubvezetés azonban visszavárja Sallós Mareket is, aki egyetemi tanulmányai miatt szakított – remélhetőleg csak

átmenetileg – a focival.

Az elnök szerint „minimalizálták” a felnőtt csapat elé kitűzött célokat, „a megkapaszkodás, a benntmaradás lett a feladatuk”, bár azt mondja, stabilizálódott a keret, kialakult az „ideális összeállítás”, csak a különböző betegségek, sérülések miatt „ez a tizenegy játékos még nem futhatott ki a pályára egyetlen alkalommal tétmeccsen”. Vagyis Veréb Károly „mérésékeltlen bizakodó”, s azt mondja, ha az említett objektív okok miatt a továbbiakban már nem kell „variálni” a csapat összeállítását, nem elérhetetlen a „biztonságot adó középmezőny” sem. Az elnök szerint egy-két jó eredmény nagyot lendíthetne a csapaton, s reméli, a fiatal tehetséges vendégjátékosok beépítése után akár bármikor „jöhetnek az ilyen sikerek.”

N.S.

Tavaszi menetrend

Felnőttek

Štvrtek na Ostrove – Vydrany	0:0
Kráľovičove Kračany – Štvrtek n/O	4:0
Štvrtek na Ostrove – Holice	(március 29.)
Jahodná – Štvrtek na Ostrove	(április 5.)
Štvrtek na Ostrove – Trnávka	(április 12.)
Janíky – Štvrtek na Ostrove	(április 19.)
Štvrtek n/O – Kostolné Kračany	(április 26.)
Čenkovec – Štvrtek na Ostrove	(május 3.)
Štvrtek na Ostrove – Blatná	(május 10.)
Horná Potôň – Štvrtek n/O	(május 17.)
Štvrtek n/O – Malé Dvorníky	(május 24.)
Zlaté Klasy – Štvrtek n/O	(május 31.)
Štvrtek na Ostrove – Rohovec	(június 7.)
Veľké Blahovo – Štvrtek n/O	(június 14.)
Štvrtek na Ostrove – Lehnice	(június 21.)

Ifjúságiak

Štvrtek na Ostrove – Vydrany	0:6
Ohrady – Štvrteka na Ostrove	4:2
Štvrtek na Ostrove – Holice	(március 28.)
Jahodná – Štvrtek na Ostrove	(április 4.)
Štvrtek na Ostrove – Povoda	(április 11.)
Baka – Štvrtek na Ostrove	(április 18.)
Štvrtek n/O – Kostolné Kračany	(április 25.)
Vieska – Štvrtek na Ostrove	(május 2.)
SZABADNAP	
Šamarín „B” – Štvrtek n/O	(május 16.)
Štvrtek – Zlaté Klasy	(május 23.)
Štvrtek na Ostrove – Okoč	(május 30.)
Štvrtek n/O – Trhová Hradská	(június 7.)
Dolný Štál – Štvrtek n/O	(június 13.)
Štvrtek na Ostrove – Lehnice	(június 21.)